

[Jens Thoft]

det, at de kommunale skatteforvaltninger efter de store nedskæringer kan leve op til de proklamerede serviceforpligtelser?»

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 465.

Svar (24/4 91):

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

Der har ikke forudgående været rettet henvendelse til de kommunale organisationer for at få udarbejdet Erklæringen om Skatteborgerens Rettigheder. Erklæringen har da heller ikke karakter af en aftale mellem kommunerne og regeringen.

Erklæringen indgår som en del af redegørelsen om retssikkerhed, som kommunerne har fået tilsendt. Det er op til den enkelte kommunes egen beslutning, om den vil anvende erklæringen på den ene eller anden måde.

Da de kommunale skattemyndigheder som tidligere nævnt allerede i vidt omfang iagttager de nævnte retningslinjer, vil erklæringen næppe skabe ressourcemæssige problemer for kommunerne.

Spm. nr. S 469

Til *skatteministeren* (17/4 91) af:

Jens Thoft (SF):

»Betyder udtalelsen i Erklæringen om Skatteborgerens Rettigheder om, at skattemyndighederne i deres praksis nøje skal følge lovgivningen og domstolenes afgørelser, at skatteministeren nu er afskåret fra at omstøde en landsretsdom ved at tage bekræftende til genmæle over for Højesteret, jf. den såkaldte Fugmansag?»

Begrundelse

Der henvises til begrundelsen for spørgsmål nr. S 465.

Svar (24/4 91):

Skatteministeren (Fogh Rasmussen):

I kravet om, at skattemyndighedernes praksis nøje skal følge lovgivningen og domstolenes afgørelser, ligger det indlysende krav, at den materielt rigtige afgørelse altid skal tilstræbes.

I relation til forholdet mellem administrativ praksis og domstolenes praksis betyder dette for det første, at en hidtidig administrativ praksis, der underkendes ved en dom, straks skal ændres, således at den administrative praksis bringes i overensstemmelse med domstolens afgørelse.

For det andet ligger der i kravet om nøje overensstemmelse mellem domstolspraksis og administrativ praksis, at der ikke på ny indledes sager om spørgsmål, som må anses for endeligt afklaret ved domstolenes mellemkomst.

Fra centralt hold søges disse krav bl.a. sikret ved, at der udarbejdes en kommentar, så snart der afsiges en dom, som indfører eller ændrer en praksis, eller som fastslår et hidtil omtvistet spørgsmål.

For så vidt angår spørgsmålet om den såkaldte Fugmandom skal jeg henvise til vedlagte redegørelse af 29. november 1988 fra Skat, 1989, nr. 1, der redegør for baggrunden for at tage bekræftende til genmæle i denne sag. (Ikke optrykt her).

Spm. nr. S 472

Til *kulturministeren* (17/4 91) af:

Birte Weiss (S):

»Hvilke oplysninger kan ministeren give om nedskæringerne i danskundervisningen for voksne indvandrere set over en fireårsperiode, og hvad har ministeren tænkt sig at gøre ved nedskæringerne?»

Begrundelse

Ifølge oplysninger i pressen er antallet af undervisningstimer i Fyns Amt til sprog- og kulturkurser for indvandrere i løbet af de sidste fire år skåret ned fra 127.224 timer til 67.832, uden at der er tale om ændringer i det antal mennesker, der søger undervisning.

I svaret bedes de tilsvarende tal for de øvrige amter oplyst.

Svar (24/4 91):

Kulturministeren (Grethe Rostbøll):

Til brug for en rapport om undervisning af voksne indvandrere efter lov nr. 355 af 4. juni 1986 har en arbejdsgruppe under Kulturministeriet indsamlet oplysninger om udviklingen i forbrug af lærerløntimer i perioden fra 1986-87